

Hiekkaa sandaaleissa. Elina Koivisto ja Rosa Nyman. Lasten Keskus, Helsingi, 2018.

VALGUS PIMEDUSE KESKEL (*Võib esitada näidendi või nukuteatrina.*)

Advendiaeg

Kestvus: 7 minutit.

Rollid:

- Joonas, noor poiss
- vanaema

Rekvisiidid:

- piibel
- jõuluvalgus (jõulukuuse elektriküünlad)

(Joonas seisab lava serval ja harjutab ebakindlalt. Tal on piibel käes.)

JOONAS

Rahvas, kes käib pimeduses, näeb suurt valgust; kes elavad surmavarju maal, neile paistab valgus.

(Vanaema tuleb lavale, tal on jõuluvalgus käes, harutades lahti tulede juheta.)

VANAEMA

(Uudishimulikult.) Joonas. Mida sina siin üksi loed?

JOONAS

Harjutan kooli jõulunäidendi tarvis. Õpetaja palus, et ma loeksin piiblit.

VANAEMA

(Rõõmustades.) See on tore! Kas minagi võin tulla vaatama teie jõulunäidendit?

JOONAS

Jaa, võid ikka! Aga ära esiritta istu. Ma võin sattuda naerualuseks.

VANAEMA

See sobib hästi. Hiilin tagumisse ritta ja olen väga vaikselt, nii et sa ei märkagi mind.

(Vanaema mängib tagumisse ritta hiilimist lava tagumises osas, arglikult enda ümber vaadates.)

JOONAS

(Mõtiskledes.) Aga ega sa sealt tagant ju ei kuule midagi.

(Sihikindlalt.) Sa võid ikka ka esimeses reas istuda.

VANAEMA

Oi, aitäh!

JOONAS

Vanaema, kuula kuidas on? *(Loeb suureliselt.)* Rahvas, kes käib pimeduses, näeb suurt valgust; kes elavad surmavarju maal, neile paistab valgus. (Js 9: 1) Sest meile sünnib laps,

meile antakse poeg ... (Js 9: 5a) (*Lugemine peatub äkki. Joonas on segaduses.*) Ma ei saa aru, millest siin räägitakse! Ei see ei tule mul välja.

(*Vanaema harutab jõuluvalgust, ise samal ajal Joonast kuulates.*)

VANAEMA

(*Abivalmilt.*) Nii. See kirjakoht sobib hästi ka tänasesse päeva. Õigepea on ju teine advent ja vaata välja, nii pime on õues. Kas sa oled näinud nii pimedat sügist? (*Vaatab elektriküünlaid.*) Õnneks toovad jõuluküünlad akendel valgust juurde.

JOONAS

(*Elavnedes.*) Ja me nägime kesklinnas ehitud jõulukuuske. Aga see kirjakoht on küll segane. (*Heitunult.*) Ma ütlen õpetajale, et ma ei taha seda lugeda.

VANAEMA

(*Mõtiskledes.*) Kirikuõpetaja on kirikus rääkinud, et see kirjakoht on ennustus Jeesuse sündimise kohta. Iisraellased said sellest aru nii, et sünnib suur kuningas, ja on oodanud seda sellest ajast saadik, kui see tekst kirjutati. Sellest räägiti 700 aastat enne Jeesuse sündimist.

JOONAS

(*Pettunult.*) Aga, mis see valgus siis on? Kas see tähendab tähte, mis on jõulusõime kohal?

VANAEMA

(*Mõtlikult.*) Ei teagi, aga ehk see tähendab seda, et kuningas toob maailma valguse.

(*Vanaema riputab elektriküünlad Joonasele kaela.*)

JOONAS

(*Hämmastunult.*) Kuningas tõi valguse? Kas tal oli mingi taskulamp, või? Tundub küll üsna rumal lugu!

Kas sa mäletad, kui piiblis Jeesus ütles enda kohta „Mina olen maailma valgus. Kes järgneb mulle, ei käi pimeduses, vaid tal on elu valgus.“ (Jh 8: 12)

JOONAS

(*Huvitunult.*) Siis inimene on see valgus? Üsna tume lugu, ma ütlen.

(*Joonas võtab elektriküünlad kaelast ja annab vanaemale tagasi.*)

VANAEMA

(*Vaikselt naeratades, tasakesi jutustades.*) No, mõtle! Piiblis tähendab pimedus kõike halba – kurjust, pattu, süüd, hirmutavat. Jumala armastas kõiki inimesi nii palju, et Ta tahtis meid aidata. Jeesus sündis maailma, et tuua meie eludesse valgust, rõõmu ja armastust. Sellepärast on jõulud nii rõõmsad ja valgusküllased pühad.

JOONAS

(*Üllatunult.*) Ah, et rõõmsad ja valgusküllased!? (*Naerdes.*) Meie ema on küll kõike muud, kui rõõmus jõulude ajal. Ta jookseb ringi nagu auruvedur, kui koristab tuba üksteise järel.

(*Tõsiselt.*) Ega ta ju muud ei teegi, kui koristab, küpsetab ja jookseb poodide vahet. (*Kurvalt.*) Ma ei mõista, miks ta on meie peale nii pahane.

VANAEMA

See on tõesti pahasti. Tuleb teha nii palju ettevalmistusi, kui tahad ühiselt aega veeta. (*Mõtles välja lahenduse.*) Aga ehk me saaksime teha midagi ära, et aidata sinu ema ja isa. Jeesus on öelnud, et mitte ükski ei ole maailma valgus, vaid ka tema õpilase on maailma valguseks. (Mt 5: 14a) See tähendab, et me võime aidata Jeesust maailmas valgust levitada!

JOONAS

Kas me peame kõndima ringi kuulad peas, nagu naabri-Johanna, ja laulma Lucia laulu?

(*Joonas võtab elektrikiüünlad tagasi, paneb need endale pähe ja mängib nagu oleks ta ise neitsi Lucia.*)

VANAEMA

(*Naerdes.*) Ei ole meil tarvis selleks küünlaid pähe panna, kuid Lucia kombel võime tuua rõõmu teistele inimestele. (*Jutustades.*) Kas sa tead, et Lucia oli noor itaalia neiu, kes abistas neid roomlasi, kes olid läinud peitu, kuna neid kiusati selle pärast, et nad uskusid Jeesust. Lucia viis neile süüa. Sellel ajal oli keelatud uskuda Jeesusesse, kõik kristlased olid peidus katakombides, maa all. Seal oli pime ja kitsas. Lucia pani siis küünlad endale pähe, et saaks kätte võtta rohkem leibasid.

JOONAS

(*Rõõmsalt.*) Oi, küll see Lucia oli vapper. (*Mõtleb hetke ja ütleb siis abivalmilt.*) Vanaema, ma tahan aidata ema ja isa. Mida ma võiksin teha?

VANAEMA

(*Mõtlikult.*) Hmm. On sul mõtteid? Me võiksime aidata jõuluroogade valmistamisel. Me võiksime teha porgandi-kartulivormi.

JOONAS

(*Innostunult.*) Jaa! Ema stressab alati väga söögitegemise ajal. Me võiksime piparkooke küpsetada!

VANAEMA

(*Rahulolevalt.*) See on hea mõte! Saadame ema ja isa kirikusse kauneimaid jõululaule laulma. Nii saavad nad natuke puhata.

JOONAS

(*Rõõmsalt.*) Suurepärane! Nad on kindlasti rõõmsad. See on tõsi, on tõesti hea teisi aidata!

VANAEMA

Ma tahaksin õpetada sulle ühe laulu, mis räägib täpselt sellest.